

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udelukkende Hyldest

Citation: Baggesen, Jens: "Udelukkende Hyldest", i Baggesen, Jens: *Blandede Digte. 1. Samling. - 1899*, udg. af A. Arlaud , 1889-1903, s. 109. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen04tom-shoot-workid56106/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Blandede Digte. 1. Samling. - 1899

Du vil forsøde blid min bitre Smerte,
 Og ynk som lette selv mit Slaverie.
 Endskjøndt du veed, jeg bryder ei min Lænke,
 Endskjøndt du veed, jeg dæmper ei min Jid,
 Du dog, som før, mig stundom mild vil stienke
 Et fælent Fingertryk, et venligt Smil!
 Og jeg skal end velsigne disse Klæder,
 Troe, Venus mig med unge Roser bandt,
 Naar eet af disse Kys du mig tilstæder,
 Hvori hun har sin Nektars Sødme blandt.
 Og jeg skal lønnet nære disse Luer,
 Og troe, jeg giemmer Himlen i mit Bryst,
 Naar eet af disse milde Blis jeg stuer,
 Hvori den smiler med sin hele Lyst.
 Og salig Phantaste skal vinget hæve
 Heit over Stierne din Sangers Aard;
 Af Guders Lyst skal dette Hierte hæve,
 Naar du, Seline! trykker ømt min Haand.

Udelukkende Hyldest.

Til Seline.

Seline! du skal eene mig behage;
 Jeg evig eene brænde skal for dig;
 Mig ingen andens Skønhed skal indtage;
 Kun dine Smile skal fortrylle mig.
 Jeg ingen anden Piges Haand vil trykke;
 Og, om en anden kærslig trykker min,
 Skal ingen saadan Jitren mig hentrykke,
 Som naar min Finger blot berører din.

Kun dine Kysse, smilende Seline!
 Med Himlens Vellyst fyldt skal mit Bryst;
 Thi kun i dine blanded Erycine
 Sin Nektars usforlignelige Lyst.
 Paa dine bløde Hænder kun min Læbe
 Skal i sin kælne Ruus forvilde sig;
 Paa andres skal den aldrig langsom klæbe,
 Naar Moden saadan Hilsen byder mig.
 Og hvis paa Foden mig en anden træder,
 Dar det end Venus selv, den flytter sig;
 Kun du, Seline! tryller Guders Glæder
 I hver Berørelse, som røber dig.
 Foruden dig er ingen Stadens Pige
 I mine Dine favor, yndig, Kion;
 O! ingen, ingen i det hele Rige;
 Neil ingen, ingen i dit hele Kion!
 Og gid, Tilbedte! gid kun mig allene
 Forundet var din fulde Glands af feel
 Gid ingen anden undrende Camene
 fandt i dig Ene Cythereas Tre!
 Men at! der ei behøves Smag, end sig
 Begejstret Die, for i dine Blik
 At see den Guddom, ingen yndig Pige
 Saa straalende som du af Himlen sit;
 Selv den, der Vand i Bækkens Rislen finder,
 Og aander Luft i Vestevindens Kys,
 Seer dog, at andre Skønnes Glands du blinder,
 Som Luna Himlens andre mindre Lys.
 Gid Blindhed treffe hvert vanhelligt Die,
 Som hæfter sig, du hellige, paa dig!
 Den Stolthed mindre salige fornøie,
 At sele tujinde misunde sig!
 Den Duse nyder glad sin skulte Glæde,
 Og gienner Vidner fra sin Himmel her;